

PRI VSEH SEDANJH TEŽAVAH V GOSPODARSTVU

Britanski parlament se bo spet ukvarjal s - hazardom

Za London trdijo, da je prestolnica igralnic - Lanskoletni promet igralnic se ceni na okoli 3500 milijard lir - Povezava med hazardom in kriminalom

LONDON, oktobra. — Velika Britanija je ubrala pot ponovnega začetka pasu. Prvič so to pot ubrali takoj po vojni, kar je bilo povsem razumljivo, saj so bili stroški druge svetovne vojne izredno veliki in jih je bilo treba čimprej kriti in se hkrati rešiti dolga. K sedanjim ostrim ukrepom britanske vlade v gospodarstvu pa silijo razmere, ki v britanskem gospodarstvu zares niso najbolj rožnate. Prav te dni se veliko govori o hudi krizi, ki je zajela britansko avtomobilsko industrijo, torej eno pomembnih panog britanskega gospodarstva. Sicer pa je prav ukrep oblikiranja cen in plač dovolj značilen, posebno zaradi tega, ker ga je dolobila laburistična vlada. In ko gledamo to stanje, se prav čudno zdi, da se morata britanska vlada in britanski parlament ponovno ukvarjati z nekim drugim problemom, ki prav tako posega v ekonomijo, hkrati pa tudi v kriminal.

Za kaj gre? Čeprav se bo čudno zdelo, so mnogi Britanci prepričani, da je hazard »prirojena napaka« mnogih njihovih rojakov. O tem ali je ta očitek upravičen, ne bomo razpravljali, ker se takšne »značilnosti« ne dajo posploševati, še manj pa bi to mogli posploševati v Veliki Britaniji. Dejstvo pa je, da je prav Velika Britanija mnogo bolj kot katera koli druga država na svetu, dobesedno preplavljena z igralnicami in raznimi ustanovami, kjer se ljudje ukvarjajo s stavami. Konkretni podatek: vsak prebivalec Velike Britanije »porabi« v povprečju okoli 20 funtov šterlingov za hazardne igre ali stave nasploh. Dvajset funtov šterlingov pa je približno 35.000 lir. In to je resnično visoka številka, vsekakor štirikrat več kot znaša isto povprečje v Franciji in kar osemkrat več kot znaša povprečje v ZDA, pa čeprav so Američani znani, da ne gledajo prav na vsak dolar.

Da je ta problem v Veliki Britaniji pereč, dokazuje tudi dejstvo, da se bo v njem začel ukvarjati britanski parlament že drugič v letošnjem letu. Prvič se je parlament ukvarjal s tem problemom letos spomladi, ko je sprejel vrsto predpisov o obdavčitvi igralnic. Iz nekih še nepojasnjenih razlogov so ga tedaj igralnice v Veliki Britaniji morale delovati brez davčnih obvez, pa čeprav je Velika Britanija hkrati znana kot dežela, kjer je davčna obveznost razglašena na malone vsakršno dejavnost.

Značilno je, da nekatere igralnice so bile v Veliki Britaniji pravno priznane že pred stoletji leti. In v tem samih starih letih je London zaslovel kot »prestolnica igralnic«, ali bolje rečeno kot prestolnica dežele, ki ima največ igralnic. Nikjer na svetu se ne more tako preprosto odpreti igralnico, casino ali lokal, v katerem ljudje stavijo, kot v Veliki Britaniji. To je morda tudi razlog, zakaj je britanska policija opazila, da so se začeli v zadnjem času po Londonu vedno pogostejše motati razni predstavniki Las Vegasa, ameriškega podzemlja in mafije. Hkrati pa je to tudi glavni razlog za to, da se bo s tem problemom v kratkem ponovno začel ukvarjati britanski parlament.

Promet igralnic, in to je tisti, ki so bile javno prijavljene, je 1963. leta, torej tri leta po zakonodaji igralnic, znašal 600 milijonov funtov šterlingov. V lanskem letu se je njihov promet povzpel že na milijarde funtov šterlingov, ali na 1700 milijard lir, kar je več kot znaša državni proračun marsikateri države. Toda podrobnejši poznavalci londonskih razmer in predvsem londonskega podzemlja trdijo, da je lanskoletni promet vseh prijavljenih in neprijavljenih igralnic v Veliki Britaniji znašal najmanj dve milijardi funtov šterlingov, to se pravi okoli 3500 milijard lir. To oceno bi mogli tudi sprejeti, saj je gotovo, da igralnice ne objavijo vsega svojega prometa.

Kako razprazena »industrija hazarda« v Veliki Britaniji, nam pove tudi naslednji podatek: v 1965. letu so igralnice najrazličnejših vrst zaposlovale okoli milijon oseb, kar je več, kot jih zaposluje marsikatera britanska industrijska panoga.

Povprečen britanski državljani ne razpravlja o tej stvari »slabost«. In vendar je vedno več dokazov, ali vsaj znakov, da so razne igralnice in casinoji povezani s tako imenovanim »podzemljem«, to se pravi z najrazličnejšimi krogmi mednarodnega gangsterstva. Britanska Scotland Yard je hkrati tudi ugotovila, da mnoge niti zločinov, razbojstev in umorov vodi v »igralnice. Ko je odkrivala te niti, je britanska policija »umirogredila« ugotovila, da je med »upadlimi« lastniki igralnic veliko znanih kriminalcev in bivših jetnikov.

Ker se Britanci v splošnem bojijo za bodočnost svoje dežele in tuji za »dobro glas« Londona, je skupina poslancev v spodnjem domu postavila vladni vprašanje, ali tamerava dopustiti, »še na London spremeni v Chicago iz dobe Al Caponeja. Vlada je na to interpretacijo odgovorila, da se kaj takega ne bo nikoli zgodilo in v tem smislu je notranji minister začel tudi odločno ukrepati. Prevečkrat je bil v parlamentu slišal, da se ad Londonom dviga senca Las

Vegasa, zato je britanski notranji minister postal odločen. V tem duhu — so napovedali — bo spodnjemu domu v kratkem predložil zakonski predlog, ki predvideva nove ukrepe glede igralnic. Značilno pa je, da ne danjim ostrim ukrepom, ki bi predvidevali pobjanje te britanske »nove industrije«, ki se vedno bolj krepko ali bolje bohotno razvija. Britanska zakonodaja se s tem skuša pripraviti na to, da bo imela kontrola nad vso to dejavnostjo in da v danem momentu more uvesti red.

Po nekaterih podatkih je v Veliki Britaniji 16.000 registriranih sedežev za stave, hkrati pa je še »neugotovljeno število« igralnic in casinojev. Sami konkretni podatki pravijo, da je to »primeren teren« za bohotenje kriminala. Zato bo prvi namen novega zakona tudi ta, da se ugotovi »neugotovljeno število« igralnic in da se vidi, kdo stoji za temi igralnicami, kdo so

njihovi lastniki, kakšni ljudje se v njih zbirajo in s čim se sicer ukvarjajo.

Predpisi o vodenju igralnic bodo bolj ostri in novih igralnic ne bodo mogli odpirati bivši kaznjenci in obsojenci. Ti ukrepi prav gotovo ne jamčijo veliko. Morda bo nekaj več haska od tistega člena predvidenega zakonskega predloga, ki predvideva možnost, da se policiji dovoli »vpdaj« v igralnice ob vsaki uri. To pa je po dosedanjih britanskih pozitivnih zakonih nepovedano in če bo v novem zakonu ta člen obveljal, bo to vendarle korak naprej. Nadaljnji predpis predloženega zakona pa upošteva tudi nekatere stroške spremembe v zakonu o vodenju poslovnih knjig. Tudi v tem smislu bi se dal pričakovati kak korak dalje.

Vsekakor pa so ti ukrepi vse preveč blagi in mnogi državljani Velike Britanije menijo, da bi bilo bolje ubrati povsem drugo pot: enostavno preprečiti vse hazardne igre in vse igralnice zapreti.

Na milanski premieri filma »Bibija« sta se sestre Marisa in Victoria Salinas pojavili v tudi za Milan drznih oblekah. Marisa je imela na prsi strani tako krojeno obleko, da je bilo pokrito »le najnujnejše«, Victoria pa je od pasu navzgor imela na sebi le črno-bel modrček

ŠE EN PRIMER NACISTIČNEGA RAZPOLOŽENJA

Filmska umetnica Marlène Dietrich ni zaželeno doma

Protesti na straneh zelo razširjenega lista

Gre sicer za dogodek, ki ni polnoma nov in do katerega je prišlo že pred časom, vendar se je vredno ob tem ustaviti, ker nam posredno dokazuje, kako demokracija je Zahodna Nemčija. Kdo iz srednje in starejše generacije ne pozna znane nemške filmske umetnice in pevke Marlene Dietrich? Danes je Marlene Dietrich sicer že v letih, ko gre za filmsko umetnico, vendar se še vedno pojavlja in uveljavlja, kajti kljub svojemu letom je ohranila izredno fizično svežost, da ne govorimo o ostalem. In o tej filmski umetnici bi bili morali v Zahodni Nemčiji napraviti film, pa so na račun filma po vodi. Čeprav smo prej rekli, da je to zelo znana filmska umetnica in pevka, je morda maljši ljudje ne bodo poznali tako dobro, zato bomo prikazali njen kratak življenjski, ki je zelo značilen in hkrati zanimiv.

Marlene Dietrich je začela svojo kariero v Nemčiji. Posebno se je proslavila s svojim klasičnim delom »Sinji anđel«. Po tem svojem izrednem uspehu je odšla v Hollywood, kjer je prav tako dosegla velike uspehe.

Marlene Dietrich ni bila nacista. Ker pa se je bila močno uveljavila, so jo nacisti zvaljvali ponovno iz Amerike v domovino. Ker je odklanjala vrnitev, so se prisilili nacistični voditelji, celo sam Goebbels, Marlene Dietrich pa ni popustila, pač pa je po svojih močeh sodelovala celo v vojni proti nacizmu. V uniformi ameriškega častnika je nastopala na raznih prireditvah za vojake in pri tem odhajala celo v dokajšnje bližini samih bojišč. Američani so jo za to odlikovali, Francija se ji je oddolžila z legijo časti, torej z dovolj visokimi odlikovanjem.

Ko je bil nacizem zrušen, se je Marlene Dietrich vrnila v domovino, toda Nemci, njeni rojaki, je niso hoteli sprejeti. Nasprotno, začeli so ji celo groziti, ker da niso pozabili njene »izdajstva«.

In pred nedavnim je zahodnonemški list »Bild«, ki ima nakladio 4 milijone izvodov, prinesel vest, da bo Marlene Dietrich napovedala svoj film ali bolje film o sebi v Zahodni Nemčiji. List je prinesel tudi vest, da filmska umetnica ni mogla v ZDA in v Franciji najti producenta, ki bi s njo snemal film finančial in da ga zato išče v Zahodni Nemčiji.

Tako je poročal omenjeni zahodnonemški list, ki je nekaj dni za tem pod velikim naslovom na petih straneh objavil nekakšen protest proti temu, da bi Marlene Dietrich sploh snemala svoj film v Nemčiji. Na petih straneh je bil naslov »Ne v Nemčiji«.

List pravzaprav ne objavlja svojega mnenja, jač pa je pod tem naslovom objavil vrsto pism svojih bralcev, ki so izražali svoje ogorčenje nad tem, da bi Marlene Dietrich dobila producenta v Nemčiji in v svoji domovini. Nekdo je v svojem protestnem pismu med drugim zapisal:

»Nismo pozabili na izjavo stare Marlene, da ni še želela biti niti pokopana v Nemčiji... Naj ta častnik francoske legije časti ne računa z našo pooblastitvijo, naj ne računa na dobrotočnost naše televizije in našega tiska... Če bi se Marlene Dietrich predrznila stopiti na naša tla, je treba storiti le eno stvar: v istem

trenutku mora biti izgnana... Naj gre v ZDA ali v Francijo, da ji tam snemajo film o njenem življenju...«

Ta eksplozija nacističnega besa v listu s štirimilijonsko naklado je prav gotovo zelo pomembna, hkrati pa značilna. Ponovno dokazuje, da je v Zahodni Nemčiji še veliko, na milijone ljudi, ki še vedno ne morejo ločiti nacistične Nemčije od današnje tako imenovane demokracije Nemčije. Je. Zato se do svoje rojakinje slavne filmske umetnice tudi tako obnašajo.

Ti bivši in sedanji nacisti so posebno občutljivi kar zadeva Marlene Dietrich. Glede tega je zelo značilen sledeči primer: lanske leto je neka britanska letalska družba, ki ima svojo podružnico tudi v Frankfurtu, poslala v Zahodno Nemčijo svoje propagandne lepake, na katerih je bil upodobljen še vedno privlačen lik prav gotovo ne več tako mlade Marlene Dietrich. Toda britanska družba za civilni letalski promet je morala unaktni lepak, ker je bila na njem Marlene Dietrich, ki jo nemška javnost sovrži. Resnici na ljubo so se tedaj oglašili tudi posamezniki, ki so to nestrpnost bivših in sedanjih nacistov obsodili. Toda rezultata ni bilo. Lepaki so morali ponovno v Anglijo.

Vendar pa je treba k temu dodati še nekaj: so v Zahodni Nemčiji tudi ljudje, ki pravijo, da Marlene Dietrich sploh ni iskala producenta za svoj film, pač pa da si je vse to zahodnonemški list celo izmislil, da bi ponovno podžgal kampanjo proti Marlene Dietrich.

IZ UMETNOSTNIH GALERIJ

Skupinska razstava v umetniškem krožku

Jesenska otvoritvena razstava galerije Lanza se letos vrši v novih prostorih tržaškega umetniškega krožka, ki so v prvem nadstropju hiše številka sedem v Ulici Crispi. Tam razstavlja v treh sobah dvaindvajset slikarjev, od katerih jih je osem iz Trsta.

Ako izrazemo kaleidoskopično pestri pogled iz zraka Lucille Cordi, so vsi Tržičani zelo naravnani v svojih slikah. Med njimi je to pot na prvem mestu osemnasedletni Pier Luciano, ves kot preropen po polnem slikanju na Krasi, ki ga pa ne razstavlja, ker slike hrani za osebno razstavo. Prikaže pa tu vtilinsko lepo dekle, ležeče v zelenju kot Eva v rajju. A rajsko je tudi okolje drugega olja z vodotom.

Se en mojster stare šole, namnčni Passauro ima tu le manjši olji rdečih ertin in skal iz Glinščice. Njegova učenka Pina Bonazza nam ga podaja v odlični risbi poleg olja cvetlic. Odlična, kot vedno, sta tudi portreta moža in mladenke slikarja Manzija.

Zvest tradiciji dobrega pokrajinarstva ostaja tudi Cosimo Correr v dobi slikah Krasa. Šibka pa je pokrajina Aquilanti. Dih romantike nam prinaša začarani gozd in pa Miramar Ivančiča v

POBUDA RIMSKE USTANOVE »EUROPA«

Filmska antologija »Svet v plamenu« o II. svetovni vojni

Zbirka 22 kratkometražnih filmov o najpomembnejših dogajanjih zadnje vojne

MILAN, 20. — »Svet v plamenu« je naslov kinematografske antologije druge svetovne vojne. Ta svojevrsna zbirka kratkometražnih filmov se začneja z letom 1939 in zaključuje s kapitulacijo Japonske sredi 1945 leta. Film je izdelal rimski zavod »Europa«. Gre dejansko za 22 kratkometražnih filmov na 8 mm, ki so ozvočeni. Filmi so v črno-beli barvi in vsak je dolg 60 metrov in traja 12 minut. Vsakemu izmed 22 filmov je priložena tudi brošura s kratko zgodovino obdobja, na katero se posamezni film iz te zbirke nanaša.

22 filmov iz te filmske antologije se nanašajo na sledeča razdobja: Prvi se začne z versko pogodbo in pomembnejši dogodki se nato nizaajo vse do ponovne oborožitve. Drugi film se nanaša na obdobje od sestanka v Muenchnu do samega oboroženega spopada. Tretji kratkometražni film obravnava nacistični napad na Poljsko. Sledi nato film o vojni med Sovjetsko zvezo in Finsko. Naslednji film obravnava nacistični napad na Dansko in Norveško, nato sledi nacistični napad na Belgijo in Holandsko. Sledi spet film nacističnega in fašističnega napada na Francijo. Temeljiteje je obdelan poseg Italije v vojno v naslednjem filmu, nakar sledi film o tako imenovani angleški bitki, to se pravi o letalskih napadih nacistične Nemčije na Veliko Britanijo.

nijo in o pripravi nacistov za invazijo na Veliko Britanijo, do katere pa ni prišlo.

Naslednji film iz te serije nosi naslov »Balkanska vojna«, in z njeno vojno dogajanja v Jugoslaviji, Grčiji itd. Naslednji film obravnava nacistični napad na Moskvo in dogodke s tem v zvezi.

V naslednjem filmu je filmske antologije se dogajanja preselilo v Severno Afriko in ustretni film nosi naslov »Bitka v puščavi«. Afriške vojne razmere obravnava tudi naslednji film, ki nosi naslov »Umik v Afriki«. V naslednjem filmu se prikazujejo nacistični »podvig« ob Volgi in pod Kavkazom. Sledi nato bitka pri Stalingradu (današnji Volgograd). V naslednjem filmu se dogajanja preselijo na morja in nosi film naslov »Vojna na morjih«.

V posebnem filmu iz te zbirke se obravnava leningradska bitka, nakar sledi film o vojni v Italiji. S tem se je približujemo koncu vojne. Najprej imamo iz tega cikla kratkometražni film o izkrcanju zaveznikov sil v Normandiji, nato sledi film, ki nosi naslov »Sovjeti v Berlinu«, kot predzadnji je film, ki prikazuje kapitulacijo Nemčije, zadnji kratkometražni film pa nam prikaže propad Japonske v avgustu 1945. leta.

Kakor vidimo, gre za kratek prerez vseh pomembnejših dogajanj iz druge svetovne vojne. Realizacijo teh dokumentarjev je omogočilo sodelovanje cele vrste kinote. Posamezne filme so sestavili iz raznih dokumentarnih filmov, ki so jih v času vojne napravile ustanove kot so rimski zavod »Luce«, Baume's International World War Film Library iz New Yorka, War Museum v Londonu, pariska Cinematheque Francaise, nadalje razne druge nemške, ameriške in japonske kinoteke ter moskovska državna kinoteka.

Da bi mogli sestaviti še omejenih 22 kratkometražnih filmov od 60 metrov dolžine, so morali pregledati nič manj kot 150 tisoč metrov dokumentarnih filmov. Pri velikem delu je sodelovalo osem strokovnih skupin, ki so posamezne dele, izbrane iz te ogromne količine filmov, morali ponovno prefilmati. Za vse to delo so potrebovali polni dve leti preučevanja in katalogiziranja, nato izbiranja in montaže. Posebej pa se je skupina strokovnjakov ukvarjala s pisanjem tekstov za posamezne kratkometražne filme ter za njihovo ozvočenje.

Glavno besedo pri tem prav gotovo ne tako majhnem delu sta imela Renato Cepparo in Aurelio Garobbio. Ne bomo danes dajali ocene o izbiri in ocenjevanju dogodkov, kot jih prikazujejo ti kratkometražni filmi iz zbirke, ki jo je izdelala rimski zavod »Europa«, kot se tudi ne moremo spuščati v oceno priloženih tekstov. Za sedaj bomo povedali, da se te zbirke dajo kupiti in da so lahko primerne za zasebne kinoteke, za kulturne krožke, šole, in zavode,

Ob gostovanju Beograjčanov v Kulturnem domu

Aleksandar Popović:

«PRAŠIČJI DIR»

Sarkazem, jedkost, satira in neizbežni kaos so v določenih zgodovinskih obdobjih, ki sledijo svetlim epskim vzponom, odraz tiste vsakdanjosti, ki zajema umetnika v njegovem razočaranju. Tako je tudi Aleksandar Popović, avtor komedije z antikonvencionalnim, rekli bi skoraj nespodobnim naslovom ostro zabodel v sodobno družbo njegove sredne, ne da bi pri tem pozabil na univerzalno motiviko življenjske elegije človeka.

«Konec vojne — piše — ko sem imel štirinajst let, sem se slučajno pridružil ljudem, ki so gasili gorečo hišo, ki jo je zažgala eksplozija avionske bombe. Bilo nas je mnogo, toda vodo smo zajemali iz sosednjih hiš in dvorišč z vrči, lonci in vsakovrstnimi posodicami. Prerivali smo se in drug drugega bodrili. Naši napori so bili skorajda nadčloveški, brezsmiselni in smešni. Na srečo ni bilo tujih opazovalcev, sicer bi se nam smejali. To govorim zato, ker sem tudi danes, kot dramski pisec, globoko prepričan, da se morem in moram podrediti samo iskrenim in jasnim opredeljenjem, nikakor pa ne nevtiralnim opazovanjem in modrovanjem. In da ne pozabim: ono hišo smo tam gasili in to me dela bolj srečnega, kot to da se danes pred mojo sodbo ob dejstvih kdo prestraši, ustavi in izpusti iz rok lonček z vodo».

Ko predstavljamo naši javnosti komedijo »Prašičji dir«, ki spada v železni repertoar slavne beograjskega gledališča »Atelje 212«, moramo ugotoviti realnost, v kateri je to sodobno delo zraslo. In analiza sodobnosti je vedno zelo težka stvar.

Realnost dvajset let po končani vojni ni taka, kakršna bi morala biti v smislu dialektičnih postavk: »konji so postavljeni v šrambo, ker belijo hleve: v družbi se s zmerom nekaj spreminja in menja svoj prostor« je v komediji rečeno. In dalje avtor o tej realnosti govori. »Rajši jaja, danes kot jutri kokoš«. Vskod, da ima svoj prostor pod soncem, zato mora biti tistemu prostoru pogojen.

S tem v zvezi pa nam Popović prikazuje dvojne alternativni: »biti« trajno tako, kakor, so ti, ki jih pripravili, ali si jo sam sešiti. Toda to je le površno v primeru z borbo, ki jo mora človek voditi ob konjih, ki so tu simbol reči in moči.

Zopet druga alternativa: na konju ali pod njim? Toda zgodovina nas uči, da je biti konj v tem smislu najhuje, kajti to je stvar obstoja, ne pa stvar izbire med boljšim in slabšim. Ko pa se vse ruši in spreminja, v čem je upanje? Sreče se bje in po oddihu mora na novo spet z vso svojo silo zaživeti. Todor v komediji zaključuje: »Mora biti nekje na tem svetu pravica«. In Mileva mu odgovori: »Ni nobene pravice, če si je treba v treh razdeliti dvoje parov gumastih galos. Eden bo nujno moral ostati bos! Tu ni stvar pravice, temveč je to stvar stvar... Mi pa še nismo jezdeci

vrgli s sedla: bo prej mrcina crknila pod njim, kot da bi ga videla samega stopiti s konja... Toda Todor, eden se mora roditi na sedlu! Naj ima konja ali pa ne... tudi če ga vrže v smeti, tudi tam bo jezditel.

In življenje se spreminja tako, kakor tudi nekatere zastarele ideje, ki ne morejo biti kos svemu času. V takem človeškem nemogočem »diru« samo neživljenjske stvari ostanejo na svojem mestu, v svojem prostoru, tam kjer so bile.

V komediji »Prašičji dir«, ob stalnih spremembah človeških usod, samo naslanjač ostane tam, na svojem mestu. Tudi predstava sicer ostane nedovršena, toda kako dovršiti neko stvar, ki ni bila niti začeta? V tej simboliki je Popović v zaključku zastavil vprašanje: Kako je vendar treba živeti? Todor:

»Zopet moramo vstajati zgodaj, pozno leč... Se bom dobro odpel, ko bom legel v grob. Nobena ne bo tam, ki me bo silila naj vstanem!«

Mileva: »Samo, da nam ne bodo brskali med kosti v grobu, kot pravijo naši starši!«

Todor: »Zgodi se... brskati v preteklost...«

Vsi: »Tra-la-la-la! Tra-la-la-la!«

»Atelje 212«, ki se bo predstavil našemu občinstvu v Kulturnem domu, si je v desetih letih njegovega obstoja utrdil sloves prvega sodobnega gledališča v Jugoslaviji. »Atelje 212« ima samo dvajset stalnih igralcev in enega režiserja. Toda največji jugoslovanski igralci stalno gostujejo v tem ansamblu. Tako bomo v Trstu lahko videli z »Ateljem 212« največjega jugoslovanskega komika Miodraga Petroviča-Kaljaka.

To jugoslovansko gledališče si je izbralo ime »Atelje 212« že ob svoji ustanovitvi leta 1956, ko je skupina igralcev pričela igrati na nekem malem odru v stari čoparici »Borbas«. V tistem resnem prostoru so se zaradi nesetari, ki so v Stupičevi grupi v »Jugoslovenskem dramskem pozorišču« začutili potrebo po svežini, po iskreni analizi sodobnosti, ki je ni moglo tradicionalno in veliko gledališče preiskusovati. Tako, kakor je bila želja teh pripovednikov novih idej, ki so se porajale ob novih avtorjih jugoslovanske in svetovne dramaturgije. Prva leta so bila res posvečena le eksperimentiranju, toda sloves, ki je zajel to gledališče, je treba pripisati tudi stili igre, sodonosti idej »Atelje 212«, smelosti in brezkompromisni borbi proti slehernemu konformizmu, ki ro da le temu gledališču svojvrstven pečat. Ta pečat je verjetno »farmili« tudi Italijane, ki so »Atelje 212« s »Prašičjim diru« povabili v Firence na Mednarodni festival.

Slovensko gledališče v Trstu v svojem imenu in v imeu vse svoje publike iskreno pozdravlja beograjske goste, ki bodo po povratku iz Firenc nastopili danes zvečer v Kulturnem domu.

FILIBERT BENEDETIC

Aleksandar Popović

ZDRAVNIKOVO MNENJE

Kako si pomagamo, če otrok noče jesti

Pri poskusih, ki so jih nedavno delali v Avstraliji z otroci, so štiriletnim malčkom dopuščali, da so si mesec dni sami izbirali hrano. Otrokom je bilo vsak dan na razpolago 60 vrst jedi. Vsi otroci so hrano uživali z velikim apetitom, največkrat so se odločili za tisto vrsto hrane, ki je bila okusno servirana. Meso in slaščice, klobase, in čokolado, peten krompir in jogurt, vse to in podobno so otroci zmešali na krožniku ter zaužili z velikim veseljem ter se z večjim tekom. Ta opazovanja so poleg drugega pokazala, da otrok želi pojedsti od vsake različne hrane nekaj in da zdrav otrok uživa (seveda, v kolikor ga v to preveč ne silimo) vsako hrano in pa da mehanizmi različnih vrst jedi ne škodajo.

Brez dvoma je bil opisan eksperiment uspešen, toda za povprečno družino se ne da uporabiti, saj gotovo ni družine, ki bi lahko otroku nudila na dan 60 vrst jedi. Moderni vzgojitelji že leta in leta ponavljajo nasvet, da otroka ne smemo siliti, da bi jedel tisto, česar nimlja rad. Poznamo različne načine, da se otrok privadi na to, da bo jedel. Majhnim otrokom često govorimo: »Še to šličko za mamicco, tole za očkama«, toda za večje otroke takšne metode ne zadostajo. Vemo na primer, da otroke privlačujejo barve. Kontrast med rdečico in graham privlačuje oko, prav tako mešana solata zaradi rdečice in zelene barve. Brezbarvne jedi, kot na primer kuhane ribe in krompir, bodo po znanjem videtu boljše, če jim bomo dodali malo paradnižnika ali pese.

Avstralski poskus je pokazal, da imajo otroci zelo radi lepo servirano hrano. Mizo je treba torej pogrniti s pisanimi torti, pribor naj bo čist, dodati (sol, kis, olje) v lepih posodah, kar vse bo dalo otroku občutek zadovoljstva.

Dr. S. B.

Radio Trst

PETEK, 21. OKTOBRA 1966

Radio Trst A

7.15, 8.15, 13.15, 14.15, 20.15 — Poročila: 7.00 Koledar; 7.30 Jutrarnja glasba; 11.30 Šopek slovenskih; 11.45 Orkestri lahke glasbe; 12.15 Med trzinimi stojnicami; 12.30 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasbeno potovanje; 17.00 Ansambel »Le Tigra«; 17.20 Zabavali vas bodo; 18.00 Ne vse, toda o vsem; 18.15 Umetnost, književnost in prireditve; 18.30 Iz slov. glasbenega življenja; 18.50 Adam De La Halle; Le jeu de Robin et Marion; 19.15 Milko Bambič: »Sikstinska kapela«; 19.30 Najnovejši uspehi; 20.00 Šport; 20.35 Gospodarstvo in delo; 20.50 Veseli utrinki; 21.00 Koncert op. rne glasbe; 22.00 Zvočni na paleto; 22.45 Magija glasbil v jazzu.

Trst

12.05 Plošče; 12.25 Tretja stran; 13.15 Juke box; 14.15 Orkester Saffred; 14.30 Iz cikla koncertov krožka »Arte viva«.

Koper

6.30, 7.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 17.30, 19.15 — Poročila; 7.15 Jutrarnja glasba; 8.00 Prens RL; 10.15 Pesem in ples; 10.45 Turistične beležke; 11.00 Celantanov klan; 11.15 Orkester; 11.30 Današnji pevci; 11.45 Glasbeni znamenki; 12.00 in 13.00 Glasba po željah; 13.00 Melodije; 14.00 Baletni odlomki; 15.00 Skladatelj Ciril Prelog; 15.45 Narodna zabavna glasba; 16.00 Kulturni zapiski; 16.20 Današnje teme; 16.30 Simf. koncert; 17.40 Popovke; 18.00 in 19.30 Prens RL; 22.15 Nastopa H. Zacharias; 22.35 Pianistka Ivanka Lipoglavšek.

Nacionalni program

7.00, 8.00, 13.00, 15.00, 20.00 — Poročila; 8.30 Jutrarnji pozdrav; 8.45 Jesenske pesmi; 9.00 Operet-

ni motivi; 9.20 Strani iz albuma; 10.05 Operna antologija; 10.30 Zvočni trak; 11.00 Popevke; 11.30 Jazz; 11.45 Pesmi, ki so v modi; 13.30 Dva glasova — en mikrofoni; 15.10 Solisti; 15.45 Nove pesmi; 16.00 Spored za najmlajše; 16.30 Simf. glasba; 17.45 G. Dessi: »Una giornata di sole«; 18.20 Opernist Ken Griffin; 18.30 Operna glasba; 19.18 Oddaja za delovne ljudi; 20.20 Spoznavna muzeje; 20.40 Simf. koncert; 22.00 Plesna glasba.

II. program

7.30, 8.30, 13.30, 14.30, 19.30 — Poročila; 8.45 Poje Giorgio Gaber; 9.10 Trobentač Lacerenza; 9.20 Dva glasova — dva stila; 9.40 Orkester Buchold; 9.55 Vesela glasba; 10.20 Ansambel Pattaccini; 10.35 Kvarlet Cetra; 1

Goriško-beneški dnevnik

PROGLASA PREDSEDNIKA POKRAJINE IN GORIŠKEGA ŽUPANA

Pozdrav Goriške in mesta Gorice predsedniku republike Saragatu

Obisk naj bo potrdilo simpatije, ki naj se spremeni v konkretne ukrepe, da bo Goriška pravično soudeležena pri splošnem napredku

Ob jutrnjem prihodu predsednika republike Saragata na Goriško, je predsednik pokrajinske uprave dr. Chentiaroli objavil poseben proglas na prebivalstvo, ki je obenem tudi pozdrav visokemu gostu.

Predsednik Saragat je počastil s svojim obiskom našo zemljo, je rečeno v proglasu, počeni s obiskom v Trzinu, kjer so tiste ladje, delnice, ki so s svojimi tehničnimi izvedenci in specializiranimi delavci ter s svojo organizacijo predmet občudovanja vsega sveta. Pri nadaljevanju poti se bo ustavil v Redipugli in na Oslavju, kjer bo počastil spomin padlih, šel bo na Goriški grad, odkoder se bo razgledal po vsej pokrajini; nato bo nadaljeval svojo pot proti Krmini in v Versi.

V pičlih urah, ki mu jih dopušta njegov skopo odmerjen čas, da jih lahko posveti nam, bo predsednik Saragat lahko ugotovil, da tukaj, v imenu reda, delavnosti in sloge delamo v skupno korist. Naj bo njegovo potovanje potrdilo solidarne simpatije vsega naroda ki naj bi se spremenila v ukrepe, kateri naj bi omogočili vedno bolj ustaljeno gospodarsko stanje in boljše izglede za delo, kar je osnova za civilni in socialni napredek našega ljudstva.

Goriški župan Martina je v svojem proglasu poudaril med drugim

Spremembe v prometu ob obisku Saragata

Uradni program ob obisku predsednika republike Saragata na Goriško, določen za jutri, so spremenili v toliko, da se ves popoldanski del začne uro prej, (namesto ob 16. torek ob 15. uri).

S tem v zvezi se spremeni tudi čas zapore določenih ulic. Tako je prepovedan promet po Ulici Bellavoduta od pemskega mostu do Oslavja (Dosso del Boslacio) od 14.30 do 15.30 (in ne od 15.30 do 16.30, kot je bilo prvotno določeno).

DRZEN VLOM V PRETEKLI NOČI

Neznani vlomilci odnesli iz župnišča v Sovodnjah poldrugi milijon lir

Ker so jih zaustavila zamrežena okna, so izrezali luknjo v vratih, da so odmaknili zapestje V župnijski pisarni so pobrali cerkveni in osebni denar - Niso se zmenili za razne aparate

Neznanci so prejšnjo noč vlomili v župnišče v Sovodnjah ter odnesli okoli pol drugi milijon lir. Kriminalni oddelek javne varnosti, ki ga je o dogodku obvestil gospod župnik Vladimir Komac, je že zelo zgodaj poslal svoje strokovnjake, da bi na podlagi prstnih odtisov in drugih nadrobnosti mogli priti storilcu na sled. Preiskavo o dogodku vodi krajevna karabinjerska postaja, ki je že zbrala precej materiala, koristnega za odkrivanje vlomilcev.

Prva, ki je v hiši opazila, da se je moralo ponoči nekaj zgoditi, je bila gospodinja pomočnica Marčeta, ki je zjutraj prišla iz zgorajšnjih prostorov, kjer so spalnice, v pritličje. Našla je na stolu odprta glavna vhodna vrata ter prizgano luč v kuhinji in shrambi. Tudi župnikov oče, ki je skoraj istočasno vstal, je opazil velik nered in hišo.

Na podlagi raznih znakov, ki so jih domači zbrali na dvorišču in v župnišču, so si preiskovalni organi mogli ustvariti dokaj jasno sliko, kaj se je dogajalo prejšnjo noč. Tatovi so začeli svojo akcijo na vrtu. Nanj so skušali najprej priti skozi luknjo, ki so jo nameravali napraviti v zidu, visokem na zunanji strani približno dva metra in pol. Potem so pa namenili opustiti ter se spustili na zid, s katerega so vrgli na tla tri korce. Kdaj so prekorčili zid ni znano, zakaj mežnar, ki je prejšnji dan okoli 18. ure prišel v župnišče, je včeraj vedel povedati, da je videl v vrtni ulici vžig žepnice. Ko so stanovalci legli, so se vlomilci po vrtu približali zgradbi, in ker s cestne strani niso mogli vanjo, so poskušali s dvoriščne. Odvili so temnico na kuhinjskem oknu, in ker je zamreženo, so poskušali pri vhodnih vratih. Na njih so priključili izrezali luknjo, ravno toliko veliko, da so lahko vtaknili roko skozi vrata in odmaknili zapestje.

Ko so prišli v vežo, so po vsej verjetnosti najprej krenili v kuhinjo, kjer so vzele denarnico z nekaj stotinami lir in cigarete, o-

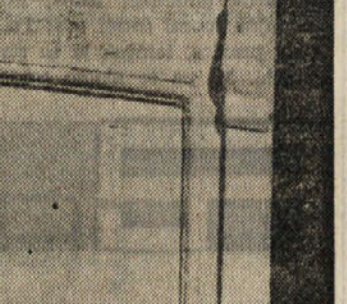
benem pa so se okrepčali s štirimi polpetami.

V veži so našli vratni ključ pisarne, v kateri so premetali prav vse. Na polici so vzele ključ železne omare ter si prisvojili približno 700.000 lir, ki so bile cerkvena last. V predalu pisalne mize pa so pobrali približno pol milijona osebne denarja. Na manjši polici so vzele torbo, v kateri je g. župnik nosil šolske knjige, ter vanjo vtaknili denar, ki so ga nabrali v omari in pisalni mizi. Zanimivo je bilo, da niso vzeli raznih aparatov, ki so bili na polici in v omari, da niso našli nekaj tisočakov v drugem miznem predalu, da so pustili večjo količino drobitja, ki so ga darovali farani v cerkvi, pa

tudi listnico s tisočaki, ki je bila v notranjem žepu suknjaka, polnežnega čez divan.

Vlomilci so po opravljenem delu pustili prižgane luči in odprta vrata na vrata ter se po travi na vrtu odpravili proti zidu, v utici so vzele listev, jo prislonili k zidu na zunanji strani ter izginili po njihvah proti pokopališču ali pa proti Vipavi.

Nekateri v vasi so vedeli povedati, da so okoli 3. ure ponoči silali vžig dvajset avtomobilskih motorjev. To in še toliko drugih vprašanj si zastavljajo preiskovalni organi, katerih naloga je razreševanje in tudi odgovornost. V naši pokrajini je v zadnjem času ta že drugi primer vloma v župnišče.

Luknja v vhodnih vratih, ki so jo izrezali vlomilci, da so mogli vtakniti roko ter odstraniti zapestje.

IZPRED OKRAJNEGA SODIŠČA V GORICI

Vkljub izgonskemu listu se je vrnil v Gorico

Zaradi pomanjkljive luči ga je presenetila cestna policija

Goriški okrajni sodnik je včeraj obravnaval samo eno zadevo in sicer primer 26-letnega Itala Blandi iz Skočjana ob Soti.

Dne 18. t.m. ponoči se je Blandi peljal s svojim avtomobilom iz Gorice v smeri proti Vidmu. Ker mu ena izmed avtomobilskih luči ni pravilno delala, ga je ustavila cestna policija in mu naložila globo. Mladenič je plačal globo in se odpeljal dalje, ko so policisti še enkrat pogledali ime v zapisniku in ugotovili, da gre za človeka, ki je bil pred časom izgnan iz Gorice ter se tri leta ne bi smel vrniti v to mesto. Odhitei so za njim ter ga ustavili pri Mošci. V resnici so ugotovili, da gre za človeka, ki mu je kvestura s odlokom z dne 20. maja letošnjega prepovedala povratek v Gorico za tri leta. Zato so ga aretirali in prijavili sodišču.

Pri včerajšnji razpravi po našem postopku se je obtoženec izgovoril, da je prišel v Gorico po bencin. Bil je namreč v Zagrebu in namenjen v Videm, kjer je nameraval prespati v hotelu, da bi naslednje jutro šel nakupovati pohištvo, ker se je nameraval poročiti. Ker pa na cesti do Vidma ni črpalke, se je odločil da gre v Gorico, kjer je najbližja bencinska črpalka. Zaradi defektne luči pa so ga ustavili policisti, z vsemi posledicami.

Sodnik pa ni upošteval njegovih argumentov in ga je obsodil na 20 dni pripora ter plačilo sodnih stroškov in odredil, da ga po prestani kazni takoj zopet pošljejo domov. Blandi je uradno odv. Sfiliglo. Državni tožilec dr. Giannattasio.

Pokrajinski kongres PSI v nedeljo v Ronkah

Danes zvečer ob 20.30 bo na mestnem sejo PSI v Trzinu zborovanje krajevne sekcije PSI. Na njem bodo proučili in odobrili sklep za združenje socialistov ter izvolili 12 delegatov za pokrajinski kongres PSI.

Ta bo v nedeljo 23. t. m. v dvorani Excelsior v Ronkah z začetkom ob 10. uri.

Pogajanja za akordno delo v tekstilni tovarni v Sovodnjah

Sindikalni predstavniki delavcev tekstilne tovarne v Sovodnjah bodo imeli danes ob 16. uri sestanek s predstavniki zveze industrijskega in njihovega seveda v Gorici. Ob tej priliki se bodo pogajali za ureditev akordnega dela v tej tovarni in o drugih spornih problemih.

Furlanska zveza zadrug in goriška prosta cona

Deželni odbor furlanskih potrošniških zadrug sporoča, da je na sestanku deželnega posvetovalnega odbora za načrtovanje, ki je imel sejo pretekli ponedeljek v Trstu pod predsedstvom odbornika Stopperja, predstavnik te zadrugske zveze Silvino Poletto predlagal, naj bi obravnavali vprašanje obnove goriške proste cone, ki zapade čez nekaj mesecev, v okviru deželnih pobud. Omenil je tudi, da so se o tej obnovi izrekle že razne ustanove, med katerimi tudi trgovska zbornica in Vidmu in tržaška gošpodarska revija «I Traffico».

Goričan se ponesrečil pri delu v Ronkah

Včeraj zjutraj se je ponesrečil na delu v tovarni OET v Trzinu 39-letni Albin Radinja iz Gorice. V trziški bolnišnici so mu ugotovili zlom nekaj reber in druge poškodbe, ter ga pridržali za 15 dni na zdravljenju. Na njegovo lastno željo so ga pozneje prepeljali v goriško civilno bolnišnico.

Obvestilo živinorejcem iz Sovodenj

Odbor društva za zavarovanje goveje živine v Sovodnjah obvešča vse svoje člane, da bodo cenili govejo živino, ki pride v poštev za zavarovanje, v nedeljo 23. oktobra.

ŠPORT ŠPORT ŠPORT

Drugi dan namiznoteniškega turnirja 9. SŠI BATISTA, ŠVAB, MIJOT IN ZAVADLAL V POLFINALU ČLANIC

Tudi sinoči prireditelji namiznoteniškega turnirja SŠI niso mogli izvesti celotnega sporeda. Precej tekem je sicer odpadlo zaradi predeje, a kljub temu so se druge zavlekle pozno v noč. Članice, ki so včeraj prvič prijele za lopot, so odigrale nekaj res lepih in tudi razburljivih tekem. Naj omenimo, da je turnir deklet prišel do polfinala, kamor so se uvrstile kar tri predstavnice svetovnega škamperla (Nadja Švab, Neda Mijot in Nordi Zavادلal) ter ena igralca šentjakobskega Cankarja (Miranda Batista).

Turnir članov, ki se je začel že v sredo, je prišel le do III. kola, ki pa še ni končano kljub temu, da sta dva iz igrala prvotno tekmovanje. Prav tako v zaostanku sta turnirja ženskih in mešanih dvojic, medtem ko preostane pri moških dvojicah še pet tekem za določitev finalistov.

Turnir bi se moral nadaljevati in zaključiti v ponedeljek 31. t. m., kar je zaradi res velikega številca udeležencev še precej neizvedljivo. Tekme bo moral prirediteljski odbor izvesti tekmovalno do finalnih faz verjetno že v teku prihodnjega tedna. Dan in podroben razpored bodo prireditelji še pravčasno objavili.

Izidi včerajšnjih tekem so naslednji:

CLANICE	
I. kolo	
Zavادلal N. — Batista L.	2:0
Caharja T. — Pernarčič S.	2:0
Racman M. — Stergav A.	2:0
Pavličić O. — Škerlavaj A.	2:1
Batista M. — Sedmak M.	2:0
Kosmina S. — Mikulius A.	2:1
Furlan M. — Pernarčič S.	2:1
Hmeljak P. — Černeka M.	2:0
Glavina Z. — Blažina T.	2:0
Bandelj N. — Čolija A.	2:0
Švab N. — Kralj A.	2:0
Slavec D. — Rauber J.	2:0
Falešić L. — Glavina S.	2:0
Sedmak D. — Rogelja M.	2:0
Mijot N. — Pahor S.	2:0
Hmeljak A. — Kenda L.	2:1
II. kolo	
Zavادلal N. — Caharja T.	2:0
Racman M. — Pavličić O.	2:0
Batista M. — Kosmina S.	2:0
Furlan M. — Hmeljak P.	2:0
Hmeljak A. — Glavina Z.	2:0
Švab N. — Bandelj N.	2:0
Falešić L. — Slavec D.	2:0
Mijot N. — Sedmak D.	2:0
Certifikat	
Zavادلal N. (škamperle) — Racman M. (Breg) 2:0 (21:18, 21:16)	

SPORED IN URNIK SŠI

Sobota, 22. oktobra	
ob 14.30 — atletski troboj (mladinci)	
ob 15.30 — telovadnja mnogoboj (mladinci in mladinke)	
Za troboj in mnogoboj je obvezna telovadna oprema s copatami	
ob 20.30 — otvoritev, kratak spored s predstavstvi soudeležencev in govori	
ob 21.00 — polfinalna tekma v košarci	
Cankar A. — Dober ob (sodnika Spacal in Zavادلal)	
ob 21.30 — polfinalna tekma v košarci	
Barkovlje A. — Škamperle (sodnika Zavادلal in Larkovlje)	
Nedelja, 23. oktobra	
ob 7.30 — avtomobilska — Prijave samo do 7.30	
ob 11.00 — motogimnastika — Prijave samo do 11. ure	
ob 15.00 — streljanje (ženske) — Prijave samo do 16. ure	
Ponedeljek, 24. oktobra	
ob 20. uri streljanje — moški (Kolaric, Repen, Optine, Barkovlje, Kras, Šokoli in Breg) Prijave samo do 21. ur	
Moški — kvalifikacije 30 točk; ženske — 25 točk s prvimi petimi streli. Prireditelji so podaljšali maksimalni čas streljanja na 6 minut (3 minute za vsako tarčo).	
Torek, 25. oktobra	
ob 20. uri streljanje moški (Dom Gorica, Škamperle, Cankar). Prijave samo do 21. ure.	

OPOZORILO. Prireditelji SŠI vabi vsa društva, da se udeležijo sobotne otvoritve s ekipi, ki ne bo smela šteti več kot 11 članov. Predstavniki posameznih društev naj bodo v enotnih dresih in se lahko udeležijo aktivne slovesnosti tudi z društveno zastavo, ki pa ne sme presegati dolžine 150 cm.

Prirediteljski odbor javlja, da bo tekmovalje v «Kvizu» v nedeljo, 30. t. m. po odbojškarski tekmi.

Posega, Tavčar M. — Berginc, Petar, Kovacic, Drasit — Orel, Spet, Radovic, Stanisa A. — Škerk, Kocman, Tomšič, Tavcar A. — Kobal, Slomona B.

CLANI	
II. kolo (nadaljevanje)	
Hrvat N. — Mežegec E.	2:0
Posega F. — Škerk M.	2:0
Furlan I. — Verč I.	2:0
Bole Emil — Jančar L.	2:0
Gregorič S. — Zerjal B.	2:0
III. kolo	
Vitez F. — Fabjan B.	2:1
Vitez, Kenda — Verč, Pahor	2:0
Batista M., Kuferin — Bole Emil	2:0
Kralj	2:1
Drasit, Pavličić — Slavec, Sedmak M.	2:0
Kovacic, Hmeljak P. — Petar, Sedmak D.	2:1
Radovic, Falešić-Pertot S., Škerlavaj	2:0

SD BREG javlja, da bo trening odbojkarjev danes ob 21. uri na stadionu «Prvi maj», odbojkarje pa ob 20. uri v Dolini.

ODBOJKA

DREVI OB 20.15

Bor-Enaoli za pokal CRDA

Drevi bo z začetkom ob 20.15 v telovadnici šole v Ul. Zandona pri Sv. Soboti odbojškarsko srečanje za pokal CRDA. Tokrat bodo ponovno pod mrežo igralci Bora, ki se bodo morali spoprijeti s sicer mladimi in morda tudi neizkušenimi predstavniki Enaoli. Tekma sama ne bo lahka, ker predstavljajo današnji tekme borovce zelo homogeno in borbeno ekipo, ki bo skušala v borbi s plavimi drago prodati svojo kožo.

NOGOMET

MOSKVA, 20. — V nedeljo bo sovjetska nogometna reprezentanca, verjetno v postavi, ki je nastopila na svetovnem prvenstvu, odigrala prijateljsko tekmo z Vahodno Nemčijo. Istega dne bo tudi srečanje olimpijskih reprezentanc obeh držav.

ROKS

RIM, 20. — Jutri bosta v Rimu dva boksarska spopada izredne važnosti: Nino Benvenuti bo moral braniti svoj naslov evropske prvaka srednje kategorije v dvoboju s Francozom Di Benedettom, Sandro Loppolo pa se bo moral spoprijeti za ohranitev svetovnega naslova superlahke kategorije z nevarnim venezuelskim bokserjem Rivasom.

NEW YORK, 20. — Redakcijski odbor revije «Ring Magazine» je izbral Portorikana Joseja Torresa, ki je v soboto ohranil naslov svetovnega prvaka srednje teže kategorije za najbojstvo boksa na mesec. Zanimivo je, da je Sandro Mazzinghi na lestvici najboljših bokserjev takoj za svetovnim prvakom srednje kategorije Emilom Griffithom, kar pomeni, da v ZDA smatrajo Italijana za challengerja št. 1 za naslov.

KOSARKA

MILAN, 20. — V priateljski kosarkarski tekmi so Italijanski prvaki Simmenthala premagali ameriško peterko Guilla Ali Stars 94:90. Prvi polčas se je zaključil z 49:33 v korist milanskega moštva.

W. SOMERSET MAUGHAM

30.

ČUDOVITA ŽENSKA

Kako zlahka se bo kdaj pa kdaj izmuznila k Tomu in z njim preživela kakšno urico na samem, ko se bo vrnil domov iz pisarne. Kakšenkrat ga bo ugnela obiskati tudi po večerni predstavi; seveda tega ne bo smel nihče opaziti. Tam bo s Tomom svobodna. Pripovedovala mu je, kako bo vse skupaj zabavno; stanovanje si bosta lepo uredila in bila je prepričana, da ima v svojem stanovanju množico stvari, ki jih ne potrebuje. Če bi jih Tom razmestil v svojem novem stanovanju, bi ji pravzaprav storil uslugo. Skupaj pa si bosta nakupila, karkoli bo še potrebno. Misel, da ima lastno stanovanje, je bila za Toma več kot zapečljiva, vendar je menil, da zaradi previse kajenja ne pride zanj v poštev. Julija je vedela, da mu ne sme predlagati, da bi mu ona plačevala stanarino; Tom bi to ogorčeno zavrnil. Toda natihoma je upala, da se ji bo med stitirajstvenim razkošnim letovanjem na neki posesti lo premagati; trohico njegovega ponosa. Ugotavljala je, kako ga njen načrt osvaja; če bo zadevo premisljeno pripravila, ga bo morebiti zlahka pridobila; Tom ji bo s tem samo napravil uslugo.

«Ljudje sploh ne iščejo razlogov za to, kar bi radi storili,» je pomislila Julija. «Ljudje samo čakajo na ugodno priliko.» Julija je Tomov obisk hrepeneče pričakovala. Kako lepo se bo z njim voziti dopoldne s čolnom po reki in popoldne sedeti na vrtu. In Roger bo tam in Julija je zatrdno sklenila, da med njo in Tomom v tem času ne sme priti do nobenih nespametnih izpadov; to namreč zahteva dostojnost. Prav bo

žansko bo preživeti cele dni v njegovi družbi. Kadar bo imela popoldansko predstavo, se bo Tom seveda zabaval z Rogerom.

Toda stvari so se zasukale povsem drugače, kot si jih je bila zamislila Julija. Na kraj pameti ji ni prišlo, da bi se Roger in Tom ugnela spoprijateljeli. Sicer je bilo med njima samo pet let razlike in mislila je, če je o tem sploh kaj premišljevala, da bo Tom imel Rogera za otroka, razume se prijetnega, vendarle otroka. Človek ga kakšenkrat pelje s sabo, lahko ga tudi pošlje, da karkoli prinese ali odnese. Kadar pa se ga želi znebiti, mu enostavno ukaže, naj se gre igrat. Rogeru je bilo sedemnajst let. Bil je prijeten deček, valovitih las in modrih oči; to pa je bilo tudi vse, kar se je moglo o njem reči. Ni podedoval materine živahnosti, njene izrazitosti, prav tako ne lepih očevih potez. Julija je bila nad njim nekoliko razočarana. Tedaj, ko je bil še majhen otrok in se je z njima pogostoma fotografiral, je bil čudovit. Zdaj je bil nerodno čokot, z nenavadno resnim izrazom obraza. Če si ga natanko opazoval, si na njem pravzaprav opazil samo dve stvari, ki sta bili zares lepi: njegovi lasje in njegovi zobje. Julija ga je zelo ljubila, toda sama pri sebi je morala priznati, da ji postaja nekoliko nadežne. Kadar je bila z njim sama, ni vedela kaj početi. Živo pozornost je kazala stvarim, ki je vedela, da ga zanimajo, za criket ali podobno. Toda Roger ni vedel kaj o tem reči. Včasih se je celo bala, da ni prav posebe no inteligent.

«Roger je, naravno, še zelo mlad,» je mislila, polna upanja. «Z leti se bo morebiti že spremenil.»

Odkar je odšel v šolo, ga je le poredkoma videla. Ob praznikih je vsak večer odhajal v gledališče, Roger pa je odhajal z očetom in nekim solskim tovaršem na sprehod. Ob nedeljah ga je Michael jemal s sabo, da sta igrala golf. Kadar je bila povabljen na kosila, se je pogostoma zgodilo, da ga ni videla zapovrstjo po dva ali tri dni. Videla ga je samo tistih

nekaj minut zjutraj, ko je prihajal v njeno sobo. Strašna škoda, da ni za zmeraj ostal takšen majhen in ljubeč deček, ko se je igral pri njej, ne da bi jo najmanj gnjavil. Tedaj se je z njo fotografiral. Smehljaj se je v kameri in jo objemal z ročicami okoli vratu. Nekajkrat ga je obiskala v Etonu in od časa do časa plaval z njim čaj. Ugađalo ji je, da ima v svoji sobi veliko njenih fotografij. Opazila je, da je bil vsak njen prihod v Eton senzacija; gospod Brackenbridge, v čigar hiši je Roger stanoval, je imel za zelo potrebno, da jo sprejme nad vse ljubeznivo. Ko je šlo šolsko polletje h kraju, se je Julija preselila v Taplow in Roger je prišel tja iz Etona. Pristrčno ga je poljubila. Toda Roger se zaradi prihoda domov ni tako radostno razživel, kakor je pričakovala. Opazila je, da je prej kot slej ravnodušen; celo več; postal je nenavadno trmoglav. Juliji je takoj napovedal, da bo po božiču zapustil Eton; naučil se je vse, kar se je tamka lahko naučil; za nekaj mesecev se bo odpravil na Dunaj, kjer se bo šel pred odhodom v Cambridge dobro naučiti nemščine. Michael je želel, da postane Roger častnik; sin ga je odločno zavrnil. Ni se vedel, za kakšen položaj se bo odločil. Julija in Michael sta se bala, da naposled ne bo sklenil postati igralec, sicer pa se bo kmalu videlo, da za oder ni niti najmanj nadarjen.

«Igralec pa res ne bo,» si je mislila Julija. Zivel je svoje lastno življenje. Vesel je, poležaval na vrtu in bral. Za sedemnajsti rojstni dan mu je Julija podarila lep športni avto in poslej se je vozil z njim naokoli z vratolomno hitrostjo.

«Nekaj mu moramo priznati,» je zatrjevala. «Nikogar ne nadleguje. Zabava se na lastno pest.»

Ob nedeljah so imeli zmeraj veliko gostov, igralcev in igral, tu pa tam kakšnega pisatelja ali drugega uglednega prijatelja. Julija se je v tej družbi odlično zabavala; bila je izredno priljubljena. Prvo nedeljo po Rogerovem prihodu je bila pri njih v gosteh cela truma ljudi. Roger je bil do gostov

izredno prisrčen. Opravljaj je dolžnost hišnega oskrbnika kakor človek iz velikega sveta. Julija se ni mogla znebiti vtisa, da se drži nekam ob strani, kakor da odlično igra neko vlogo. To ji je bilo dokaj neprijetno, zlasti ker je opazila, da Roger teh ljudi enostavno ne jemlje za take kakršni so, marveč vse preveč resno, da jih hladno opazuje in ocenjuje ter gleda na njene zviška.

Tom je glede svojih počitnic tako uredil, da ob odprhodu svoje sobe, pri Juliji ga je po večerni predstavi odšel pla s sabo z avtom. Noč je bila polna mesečine in ulice so bile ob tej ur prazne. Vožnja je bila čudovita. Julija je želela, da bi trajala večno. Tesno se je privila k Tomu in ga od časa do časa poljubila.

«Ali ste srečni?» ga je vprašala.

«Neskončno.»

Michael in Roger sta bila že odšla k počitku; čakala ju je pripravljena večerja. Spritoč tihine, ki je vladala v hiši, se je zdelo, kakor da sta se nasrjavljaj prihitelapila. Sama sebi sta se zdeli kakor dva popotnika, ki sta prišla iz noči v tujo hišo in našla na mizi pripravljeno večerjo. To je bilo kajpak romantično. Podobno pravljici iz «Tisoč in ene noči» Julija ga je zatem odšla v njegovo sobo, ki je bila zraven Rogerove. Nato pa je odšla k počitku. Naslednjega dne se je pozno prebudila. Bil je prelep dan. Da bi imela loma čimbolj sama zase, ni nikogar drugega povabila v goste. Brž ko se bo oblekla, po z njim odšla dol do reke. Okopala se je in v zajtrkovalni sobi oblekla belo obleko, tisto, ki je najbolj ustrezala sončni pokrajini in se ji je razen tega izvrstno prilagajala, nadelala si je širok kloboč iz rdeče slame, ki je toplo odsevala na njen obraz. Bila je le nalahno našminkana. Ogledala se je v zrcalu in se zadovoljno smehljala. Bila je kar se da ljubka in mladostna. Po tem je odšla na vrt. Široka livada se je razprostirala vse do reke. Tedaj je opazila Michaela, ki je sedel poleg kupa nedelj skih časopisov in bral. Bil je sam.

(Nadaljevanje sledi)